

Verzi.

Kralj.

Odkrijte se kralju! Moj ves je Nikjer,
moj plašč so viharji, moj meč je nemir,
moja krona je solnce, moje žezlo obup,
moja vojska je grehov razúzdani strup . . .

Pa sužnja-kraljica, ki gre za menó,
je moja usoda z zastrto glavo,
in besna vlačuga, ki pije noči
ob kraljevem srcu, je misel Moči!

Mlada Laiš.

Povej mi, ogledalo, brez laži,
če nisem lepa? Laski razpletani —
mar niso z živim solncem pozlačeni,
in zvezdi nista moji dve oči?

Mehak je ustnicam baržun polti . . .
Kaj bi dejal, kdor videl bi na meni
teh prsi biserni trepet? Nobeni
njih drobna roža slaje pač ne rdi . . .

Ne varaš, steklo! Kras me je, to znam,
in umna sem, in vem, čeprav sem mlada,
kako otročji fant je moj Evklet.

On tih trpi, besede ga je sram,
in zadnji bo uganil, kaj bi rada:
Evklet, kdaj je zletel k metulju cvet?*

Maksima.

<p>Dan hiti, pomlad beži, cvetje vene, sad trohni, sreča laže, nada vara — poizkusi naj, kdor mara!</p>	<p>Upaj v smrt, poljubljaoč, živi v dnevu, želi noč; komur je prebridka kupa, naj molči in naj obupa!</p>
--	---

Stud.

Dva tujca, tujca dva, sva se nocoj sešla . . .
Pogovor je hitel, a duša je molčala,
drhtela je, sramu in gnusa polna vsa:
čuj in veruj, da se je duša duše zbala!
Minulo je . . . Ta čas je strast izplapolala,
shladil se je pepel, nič več besed ne zna
srce, da k svidenju bi si jih darovala.

Bajke o mladosti.

Zakaj je resen moj obraz nocoj?
Ti, srečna, bi se zgodbi tej čudila:
mladost se je od mene poslovila . . .
Ti ne umeš? Bog čul je nad teboj.

Prehodil sem — o, kakšnih cest nebroj!
Čez vrte plamenečih solnc vodila
me je iskanj nikdar končanih sila —
bili so lepi? Ti o njih zapoj!

Drugam, naprej je moja pot držala
in moj pogled objemal cvetja ni:
ovenčani ne najde visokosti.

Daj mi roko! In ko boš zdaj kramljala
v naročju mojem bridkem kraj peči,
bo vesna v tvojih bajkah o mladosti.

Vladimir Levstik.

